

HIROSHIMA-NAGASAKI HERDENKING LEUVEN 07.08.2019

Op zekere dag, sprak een kapper me over Japan en de atoombom op Hiroshima Nagasaki. Toen hij beweerde dat de atoombombardementen absoluut nodig waren om de oorlog te beëindigen, was ik zeer geschokt en voelde ik pijn. Daar ik familie ben van een Hibakusya, deed dat nog meer pijn.

Bij deze herdenking hier, zou ik graag wat meer uitleg willen geven over de achtergrond van de atoombombardementen.

Toen Nazi Duitsland zich overgaf, was de oorlog nog steeds gaande tegen het Keizerrijk Japan. In Potsdam op 26 juli 1945 eisten de geallieerde naties de onvoorwaardelijke overgave van Japan. Vòòr de verklaring van Potsdam waren keizer Hirohito en zijn adviseurs druk bezig met de Sovjetunie tot bemiddelen over te halen. Begin juli stuurde de keizer een brief met het voorstel dat Japan zich zou overgeven als zijn keizerlijke macht behouden zou blijven.

Stalin hield geen rekening met de vraag van Japan, omdat hij van plan was om het noordelijke deel van Japan te veroveren. Ook de Amerikaanse President Truman negeerde dit omdat de atoombom absoluut op Japan moest geworpen worden.

Het project van de atoombom, het zo genaamde “Manhattan Project”, waarin Engeland en Amerika enorm investeerden, moest en zou voltooid worden. Toen reeds wisten zij dat Japan van plan was zich over te geven.

Op 16 juli vond de eerste succesvolle test van de atoombom plaats, de zogenaamde “Trinity Test”.

Op 28 juli arriveerden de gedemonteerde atoombommen op Tenian eiland.

Daar bouwden de Amerikanen met een grote snelheid: “Fatman” en “Little Boy” .

Door Japan te dwingen tot onvoorwaardelijke overgave zonder enig behoud van de keizerlijke macht, konden ze tijd winnen om eerst de atoombom te testen op steden en mensen. Ook konden ze hiermee bewijzen dat ze het krachtigste wapens bezaten.

Volgens het dagboek van de belangrijkste adviseur van de keizer, lieten het gebruik van de twee atoombommen keizer Hirohito onberoerd. Maar toen hij op 9 augustus de informatie kreeg dat de Sovjetunie de oorlog verklaarde aan Japan, zag hij geen andere uitweg meer dan zich over te geven. Bijna een week later meldde de keizer dit aan de Japanse bevolking.

Omwille van deze feiten, beweren historici en belangrijke opiniemakers dat de atoombom “niet” de meest cruciale factor was voor de Japanse overgave.

Juist na de atoombomaanval op Hiroshima stelde de Japanse overheid een onderzoek in onder leiding van een team van dokters en ambtenaren, om de gevolgen van de atoomaanval te bestuderen. Maar in het onderzoeksrapport werd helemaal niet gesproken over eventuele hulp aan slachtoffers. Het rapport werd in het Engels vertaald en direct na de aankomst van de Amerikaanse bezettingsmacht aan hen overhandigd, alhoewel er niet om gevraagd was.

De bezettingsmacht legde, wat betreft de atoombomaanvallen, een totaal verbod op vrije meningsuiting en vrije pers op.

In 1952 werd voor de eerste keer meer duidelijke informatie gegeven. Wezenlijke maatregelen voor overlevingssteun kwamen veel later in 1960, maar vele overlevenden waren hiervan uitgesloten. Veel later in 1995 kwamen er nieuwe maatregelen die een redelijke verbetering betekenden. Dit door een volgehouden aanklacht door Hibakusya.

Nu zijn er tienduizenden “ Nieuwe Hibakusya” in Japan.

Door ontploffing van de nucleaire kerncentrales in Fukushima zijn tienduizenden werknemers radioactief besmet.

Veel van die werknemers werden ziek en stierven. De meesten krijgen geen erkenning, noch compensatie of steun.

Na de Fukushima Daichi nucleaire ramp in 2011, manipuleerden de Japanse overheid en Tokyo Electric Company de bevolking door valse informatie te verspreiden. Ook stopten zij de compensaties voor de mensen die gevlucht zijn uit Fukushima. De oorspronkelijke bewoners worden gedwongen om naar hoog besmette gebieden terug te keren.

Meer en meer kinderen en jongeren krijgen schilkklierkanker, maar de overheid ontkent dat radioactieve besmetting de oorzaak is.

In de Fukushima Daiichi kerncentrale is er nog steeds gevaar voor ontploffing en met radioactieve besmetting van de regio en de Stille Oceaan tot gevolg. Radioactieve besmetting wordt zelfs erger bij ontmantelingswerken.

De hoog besmette nucleaire afval wordt als gewoon afval verbrand en de as wordt gerecycleerd voor bouw materiaal.

Besmette aarde wordt gebruikt als ondergrond voor wegen en parken.

Na het ongeluk van Fukushima Daiichi, werden alle nucleaire kerncentrales in Japan stilgelegd. Maar de Abe-regering herstartte 5 nucleaire krachtcentrales.

Japan is nu in het bezit van 47 ton plutonium, gelijk aan 6000 atoombommen.

Ook is deze regering tegen het VN-verbod op kernwapens.

De Japanse premier Abe heeft ooit gezegd dat Japan kleine kernwapens zou mogen bezitten.

De regering spendeert enorm veel geld en energie aan de 2020 Olympische Spelen in Tokyo en ook in Fukushima om de valse indruk te wekken dat de Fukushima ramp voorbij is en alles genormaliseerd is zoals in Hiroshima en Nagasaki.

In feite is Japan nog steeds in een Nucleaire Noodtoestand.

Japan kocht honderd en vijf F-35 gevechtsvliegtuigen van de VS.

Premier Abe probeert de Japanse pacifistische grondwet, die een leger in Japan verbiedt, te veranderen. Als dit hem lukt, komt er een dag dat de F-35's kernwapens zullen dragen.

Wij moeten mensen blijven waarschuwen voor de gevaren van kernwapens en kerncentrales.

Yuko Matsubara